

Mẹ Ở Đâu Nhìn

THỂ THÔNG

A $\text{♩} = 72$

S 1. Giữa nơi trần thế chuỗi ngày dài sầu nặng
2. Thú vui trần thế vẫn còn hoài mời mọc
3. Chắp tay cầu khẩn với Mẹ hiền, gần Mẹ

A

T

B

8

vai con thấy đâu ngày mai Vắn vương tội lỗi,
con say đắm quên ngày mai Bóng đêm mù tối,
yêu con sống vui bình yên. Bước con tìm đến,

(hm)

(hm)

(hm)

Hơ

Hơ

Hơ

sống trong ơ hồ, lạc loài bơ vơ không biết nơi đâu nương
ám che bên đời, rình rập quỷ ma lời cuốn biết bao con
lãng quên ưu phiền. Mẹ dạy cho con biết sống mến yêu trọn

Hơ hơ hơ hơ

(hơ)

Hơ

(hơ)

Hơ hơ hơ hơ, Hơ

16

nhờ Rồi từng ngày đòi con trên vạn nẻo mòn còn miệt
 người Mẹ dịu dàng là vắng trắng ngự giữa trời, Mẹ tuyệt
 niềm Đường về trời còn xa xôi tận cuối trời, mà thật

(hồ).

(ho).

(hơ).

24

mãi hần sâu bao là nỗi buồn. Tìm đâu cho thấy mộng ước như còn
 vời là vì sao rạng sáng ngời Mẹ thương soi dẫn nhiều lúc con lạc
 gần vì rằng con đã có Mẹ. Ở gần con lúc giờ chết ôi Mẹ

Ồ

A!

A

Ồ

A!

A

(Ồ)

Ồ

A!

A

32

đấy, chân bước đi hoang hã quay về với Mẹ yêu
 lối, đưa bước con đi giữa đêm trường chốn mù khơi.
 nhé! Xin dẫn con lên tới quê trời mãi đẹp tươi.

(a)

A

(a),

A

A

(a),

A

A

B *accelerando* ♩ = 80

Con giang rộng tay kêu cầu Mẹ đoái nhìn Trong cơn khổ đau này

Con giang đôi tay kêu cầu Mẹ đoái nhìn Trong cơn khổ đau này

Con giang đôi tay kêu cầu van xin Trong cơn khổ đau này

Con giang đôi tay kêu cầu van xin Trong cơn khổ đau này

40

đòi con nguy biến Mẹ ơi đưa lối điu tới quê thiên

đòi còn nguy biến Mẹ ơi đưa lối điu tới quê thiên

còn nguy biến Mẹ đưa lối lên quê thiên

đòi con nguy biến Mẹ đưa (hồi) lên trời quê thiên

48 *Fine*

đường Nguyên xin thương đến ban cho đời bình an.

đường Con nguyện xin thương đến ban cho đời bình an.

đường Nguyên xin thương đến ban cho đời bình an

(quốc) (Cúi) xin thương (nhìn) ban cho đời bình an.

C ♩ = 72

1. Giữa nơi trần thế chuỗi ngày dài sầu nặng vai con thấy
 2. Thú vui trần thế vẫn còn hoài mới mọc con say đắm
 3. Chắp tay cầu khẩn với Mẹ hiền, gần Mẹ yêu con sống

1. Giữa nơi trần thế Chuỗi ngày dài Âu sầu nặng vai con nhìn
 2. Thú vui trần thế Vẫn còn hoài Như mới mọc con say lắm
 3. Chắp tay cầu khẩn Với Mẹ hiền Được gần Mẹ yêu con lòng

1. Giữa nơi trần thế _____ Chuỗi ngày dài Sầu nặng vai con thấy
 2. Thú vui trần thế _____ Vẫn còn hoài Mới mọc con say đắm
 3. Chắp tay cầu khẩn _____ Với Mẹ hiền Gần Mẹ yêu con sống

1. Giữa nơi dương thế _____ Chuỗi ngày dài Sầu nặng vai con thấy
 2. Thú vui dương thế _____ Vẫn còn hoài Mới mọc con say đắm
 3. Chắp tay kêu khẩn _____ Với Mẹ hiền Gần Mẹ nhiều con sống

56

đâu ngày mai Vẩn vương tội lỗi, sống trong ơ hồ,
 quên ngày mai Bóng đêm mù tối, ám che bên đời,
 vui bình yên Bước con tìm đến, lãng quên ưu phiền.

đâu _____ mai Tội tôi sống trong ơ hồ
 quên _____ mai Mù tối ám che bên đời
 vui _____ yên Tìm quên lãng quên ưu phiền

đâu _____ mai Tội tôi sống trong ơ hồ
 quên _____ mai Mù tối ám che bên đời
 vui _____ yên Tìm quên lãng quên ưu phiền

đâu ngày mai Tội tôi trong ơ hồ
 quên ngày mai U tối che bên đời
 vui bình yên Tìm về quên ưu phiền

và ngoài Mẹ ra con biết trông ai bây giờ Rồi từng
rình rập quý ma lời cuốn biết bao con người Mẹ dịu
 Mẹ dạy cho con biết sống mến yêu trọn niềm Đường về

Và con biết trông ai bây giờ Để rồi
Ma lời cuốn biết bao con người Người Mẹ
 Con biết sống mến yêu trọn niềm Đoạn đường

Và con biết trông ai bây giờ Để rồi từng
Ma lời cuốn biết bao con người Đức Mẹ dịu
 Con biết sống mến yêu trọn niềm Con đường về

Và con biết trông ai bây giờ Để rồi từng
Ma lời cuốn biết bao con người Người Mẹ dịu
 Con biết sống mến yêu trọn niềm Đoạn đường về

ngày đời con trên vạn nẻo mòn còn miệt mài hần sâu bao là
dàng là vắng trắng ngự giữa trời, Mẹ tuyệt vời là vì sao rạng
 trời còn xa xôi tận cuối trời, mà thật gần vì rằng con đã

Con trên vạn nẻo mòn Sầu bao mấy nỗi
Ánh trắng ngự giữa trời trời Vi sao ánh sáng
 Xa xôi tận cuối trời Rằng con đã có

ngày đời con vạn nẻo mòn Miệt mài ăn sâu bao nỗi
dàng ánh trắng ngự giữa trời trời Tuyệt vời là vì sao sáng
 tới còn xa tận cuối trời Thật gần vì rằng con có

ngày đời con vạn nẻo mòn Miệt mài ăn sâu bao nỗi
dàng là vắng trắng ngự giữa trời trời Tuyệt vời là vì sao sáng
 tới còn xa xôi tận cuối trời Thật gần vì rằng con có

nỗi buồn. Tìm đâu cho thấy mộng ước như còn đây,
 sáng ngời Mẹ thương soi dẫn nhiều lúc con lạc lối,
 có Mẹ. Ở gần con lúc giờ chết ôi Mẹ nhé !

buồn _____ Mong _____ ước _____ con _____ đây
 ngời _____ Nhiều _____ lúc _____ lạc _____ rồi
 Mẹ _____ Giờ _____ chết _____ Me _____ nghe !

buồn . . . Tìm đâu cho thấy _____ như con đây Đôi
 ngời . . . Mẹ thương soi dẫn _____ con lạc rồi Hãy
 Mẹ . . . Ở gần con lúc _____ ôi Mẹ nghe ! Cúi

buồn _____ Mong _____ được _____ còn _____ đây _____ Đôi
 ngời _____ Những _____ khi _____ lạc _____ rồi _____ Hãy
 Mẹ _____ Lâm _____ chung _____ bên _____ Mẹ _____ Cúi

chân bước đi hoang hãy quay về với Mẹ yêu
 đưa bước con đi giữa đêm trường chốn mù khơi.
 Xin dẫn con lên tới quê trời mãi đẹp tươi.

Chân _____ đi _____ hoang _____ hãy _____ quay _____ về _____ với _____ Mẹ _____ yêu.
 Đưa _____ con _____ đi _____ giữa _____ đêm _____ trường _____ chốn _____ mù _____ khơi.
 Xin _____ con _____ đi _____ tới _____ quê _____ trời _____ mãi _____ đẹp _____ tươi.

chân _____ đi _____ hoang _____ hãy _____ quay _____ về _____ với _____ Mẹ _____ yêu.
 đưa _____ con _____ đi _____ giữa _____ đêm _____ trường _____ chốn _____ mù _____ khơi.
 xin _____ con _____ lên _____ tới _____ quê _____ trời _____ mãi _____ đẹp _____ tươi.

chân _____ đi _____ hoang _____ hãy _____ quay _____ về _____ Mẹ _____ yêu.
 đưa _____ con _____ đi _____ giữa _____ đêm _____ trường _____ mù _____ khơi.
 xin _____ con _____ lên _____ tới _____ quê _____ trời _____ đẹp _____ tươi.